

til, at istedetfor at Lovudkastet oprindelig gik ud paa, at Bemyndigelsen skulde meddeles Finansministeriet indtil videre, blev den kun givet indtil Udgangen af Finantsaaret 1851—1852, fordi Thinget ønskede paa, at kunne tage under Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til at foretage en Forandring med Hensyn til Anbringelsen af disse Midler i Statskassen. De Grunde, der dengang anførtes for kun at meddele Finansministeriet en indskrænket Bemyndigelse, ere vistnok endnu i den samme Grad tilstede. Dette er ogsaa af den høitærede Finansminister selv anerkjendt ved Forelæggelsen af Lovudkastet, hvorfor Lovudkastet ogsaa kun gaar ud paa, at den Bemyndigelse, som derved skulde gives, skulde gjælde for 1 Aar indtil Udgangen af det tilkommende Finantsaar, nemlig indtil 1ste April 1853. Eftersom nu Finantsernes Stilling ikke for Dieblirket, efter de nys tilbagelagte Krigsaar, bestemt lader sig ordne i den hele Udstrækning, som af den høitærede Finansminister er paa-tænkt, har Udvalget maattet være enig i, at der var al Anledning til at lade Loven af 19de April 1850 vedblive at være gjældende ogsaa for næste Finantsaar, idet der da vil være Anledning for Thinget til paa, at tage dette Spørgsmaal, der vistnok er af ikke ringe Vigtighed, under Overveelse. Udvalgets Indstilling gaar altsaa ud paa, at Lovudkastet vedtages.

Kun forsaauidt Udvalget har bemærket, at der i afvigte Finantsaar til 1ste April 1851 er indkommen en temmelig betydelig Sum af denne Slags Midler, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det vel neppe er antageligt, at der vil indkomme et ligesaa stort Beløb i dette eller næste Finantsaar. Det er ganske rimeligt, at Indskuddene, efterat man i Krigsaarene havde holdt sig tilbage fra at indskyde de op samlede Penge i Sparekasserne, maatte, da Krigen var tilende, og Tilliden var vendt tilbage, igjen tiltage, og det saameget mere, som en stor Deel af de næringsdrivende Classer ved Krigen havde havt Anledning til god Fortjeneste og saaledes havde Leilighed til at samlespore nogle Skillingen, som de da vilde gjøre frugtbringende. Det er altsaa ikke

antageligt, at det store Beløb, som frembød sig i Finantsaaret 1850—51, vil naaes i det indværende og tilkommende Finantsaar. Jeg skulde endnu kun meddele den Oplysning med Hensyn til de Midler, som have været indsendte i Finantsaaret 1851, navnlig hvad Sparekasserne angaaer, at dette Beløb, der i det Hele udgjør 426,700 Rbd., er, som det vil være Thinget bekendt af den meddeelte Oversigt, indskudt til en forfjellig Rente; den største Deel af Beløbet, 280,800 Rbd., er kun modtaget til en Rente af 3 pCt., derimod er der en Deel af Beløbet, nemlig 103,100 Rbd., som er modtaget til 4 pCt. Rente. Jeg har villet henlede Thingets Opmærksomhed herpaa, fordi det er forekommet Udvalget, at det var ønskeligt, at disse Midler maatte modtages til saa lav en Rente som muligt. Efter de Oplysninger, jeg derom har indhentet, og ogsaa blev bemærket, da Sagen for 2 Aar siden var for, er det vel saa, at Sparekasserne have et saakaldet Grundfond eller et Fond, som de kunde faae forrentet til 4 pCt., men der findes under disse 103,100 Rbd. et Beløb, som udenfor disse Grundfond for Sparekasserne af Finansministeren er modtaget under andre Betingelser, nemlig med længere Opstgelse end den, som ellers gjælder for Sparekasserne, nemlig 3 Uger. Saaledes, for at jeg skal nævne et Exempel, er der for Sparekassen i Aalborg modtaget et Beløb af 40,000 Rbd., uden at det henhører til den saakaldte Grundfond til 4 pCt. Rente med 3 Maaneders Opstgelse til hver af de almindelige Terminer. Jeg har kun villet tillade mig, at henlede Opmærksomheden herpaa, fordi det forekommer at være ønskeligt og rigtigt, saalange Finantskassen vedbliver at modtage disse Midler af Sparekasserne, at det skeer til den laveste Rente, ligesom det ogsaa af den høitærede Finansminister er erkjendt, at det er lidet ønskeligt, at undrage den private Virksomhed og Omsætningsforholdene i Landet i Almindelighed de Penge, som paa denne Maade indskyde i Statskassen. Det er, som sagt, kun en Bemærkning, jeg har villet tillade mig at fremsætte, men iøvrigt gaar Udvalgets Indstilling ud paa, at Lovforslaget uforandret maa vedtages.